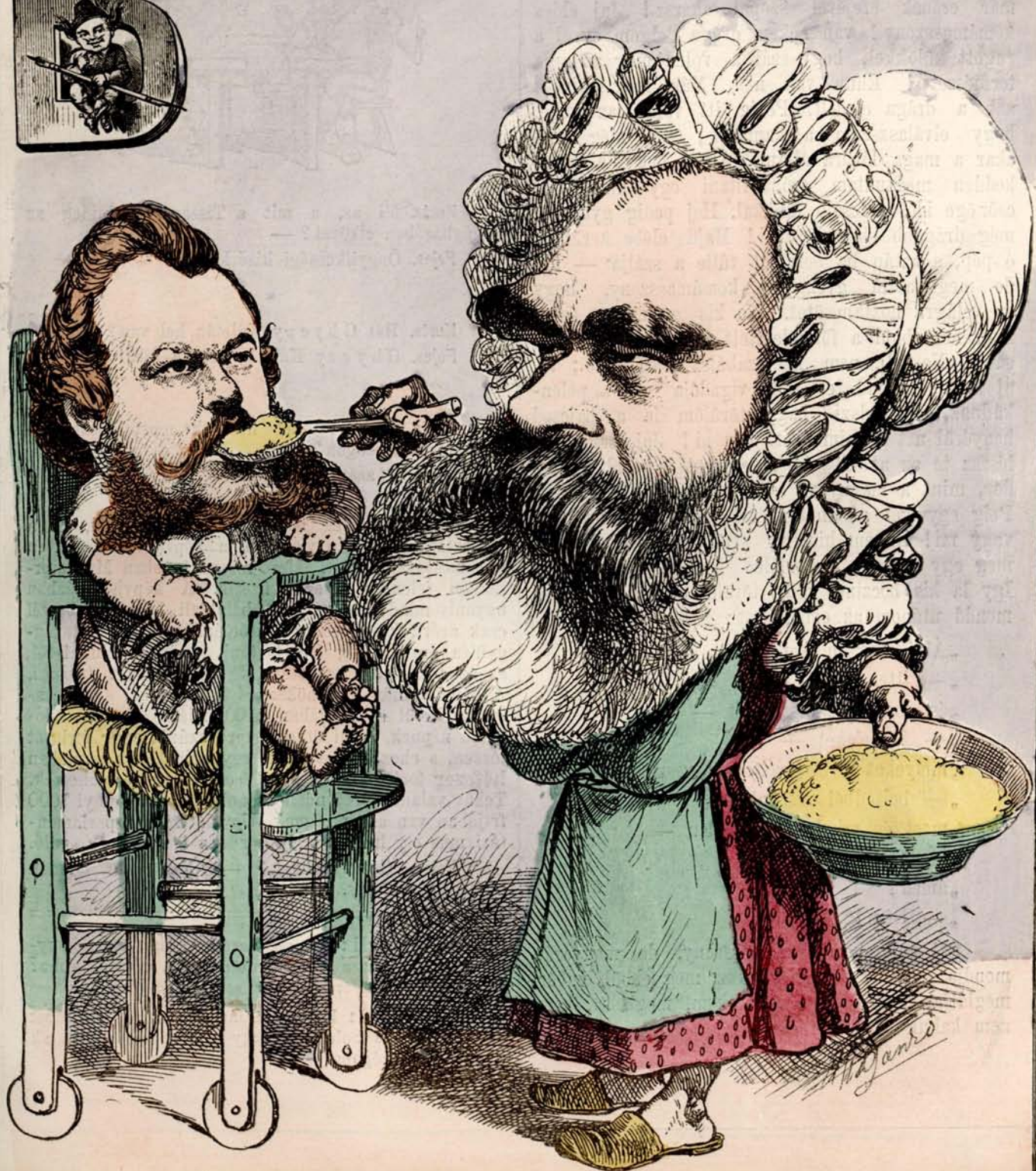

BORSSZEM JANKÓ

Madarász Jenő.

— Semmi cziczi többé, hanem czuczi, ha már erőnek erejével szopni akarsz! Jaj éldős komámasszony! van nekem drága dolgom evvel a rugott külökkel, hogy szállta volna meg az apja természete! Ehun van ni! Már meg kipöki azt a drága eledelt. Pedig itt volna az ideje, hogy elválaszszam a kamaszt; de még sem akar a maga lábára állani. Alig, hogy a mult kedden megtudtam szólamlítani egy kis jóféle csőr öge időforgácsoló fánkkal. Hej pedig gyün ám még drágább ideje is neki! Majd elébe kerül az ó pép, s aztán ha beragad tülle a szálja — hej de megsiraotm gyöngyöm komámasszony, hogy ez velágra hoztam ütet. No kis göliczém, égyé' mán no, ebbül a fölmelegített napirendkitoló kásából. Ne félj, nem ház-szabálsz meg tőle; aj, aj te kis balond te, a ki vigadója van a pelenkádnek, no adszi, hagy törülöm le a bajezod hegyérül azt a csimbókot. Így ni! Jaj, soha sem léssz te az apád! Az még most is többet kérdez, mint a mennyire száz kórmány megfelelhet. Peig egy két esztendőcskével előbbre volna már vagy mi! Hanem hiszem, senki fia se balondult meg egy napon; de belőled is lehet még ember. Így la boczim, most töröld meg a szádat és mondd utánom az emádságot:

„Áldj meg minket uristen —
 „— itten —
 „és azokat az eledeleket —
 „— jó deleket —
 „melyeket a te jóvoltodból veszünk —
 „— boltodból veszünk —
 „most és mind örökké ámen —
 „— ökröké —
 „ámen!
 „— Nem!”

Saj galambom komámasszony, de magyarán mondja az aranyos! No, lesz még ebbül embör, meglátja, hogy lesz. Kuttyafékom, meglássa, hogy nem kakuk tojta a fészkembe!

B. J.

Artatlan beszélgetések.

Kurta. Mi az, a mit a Tiszapárt jelenleg az országházában elkövet? —

Fejes. Öngyilkossági kísérlet.

*

Kurta. Hát G h y c z y Kálmán hol van?

Fejes. G h y c z y Kálmán magán kívül van.

*

Kurta. Mely cikket fizetnek most legdrágábban Magyarországon?

Fejes. A szavazó czédulát.

*

Kurta. Az még a legkisebb. Jól járunk, ha a választásokon a nép visszakapja képviselőitől azt, a mit most rájok költ. Mert a legdrágábban Magyarországon jelenleg a szót fizetik. A képviselőházban ugyanis mindennap tizenöt baloldali képviselő beszél csak azért, hogy semmi se történhessék. Az országgyűlés ápril 19-ig fog tartani, ami márczius 1-től, az az a komédia kezdetétől fogva 50 napot tesz ki. A képviselőház — elnökén és hivatalnokai s a gyorsirodán kívül — napjában 2100 frtjába kerül az adófizető népnek, a mi ötven napra százöt ezer forintot teszen, s ehez képest esik egy szónoklatra napjában hétezer forint azért, hogy semmi ne történhessék. Tehát valahány bolondali szónok szól, mindannyi 7000 frtjában van az országnak. Ugy látszik, a parlamentarizmus oly luxus, mely gazdagabb népeknek való.

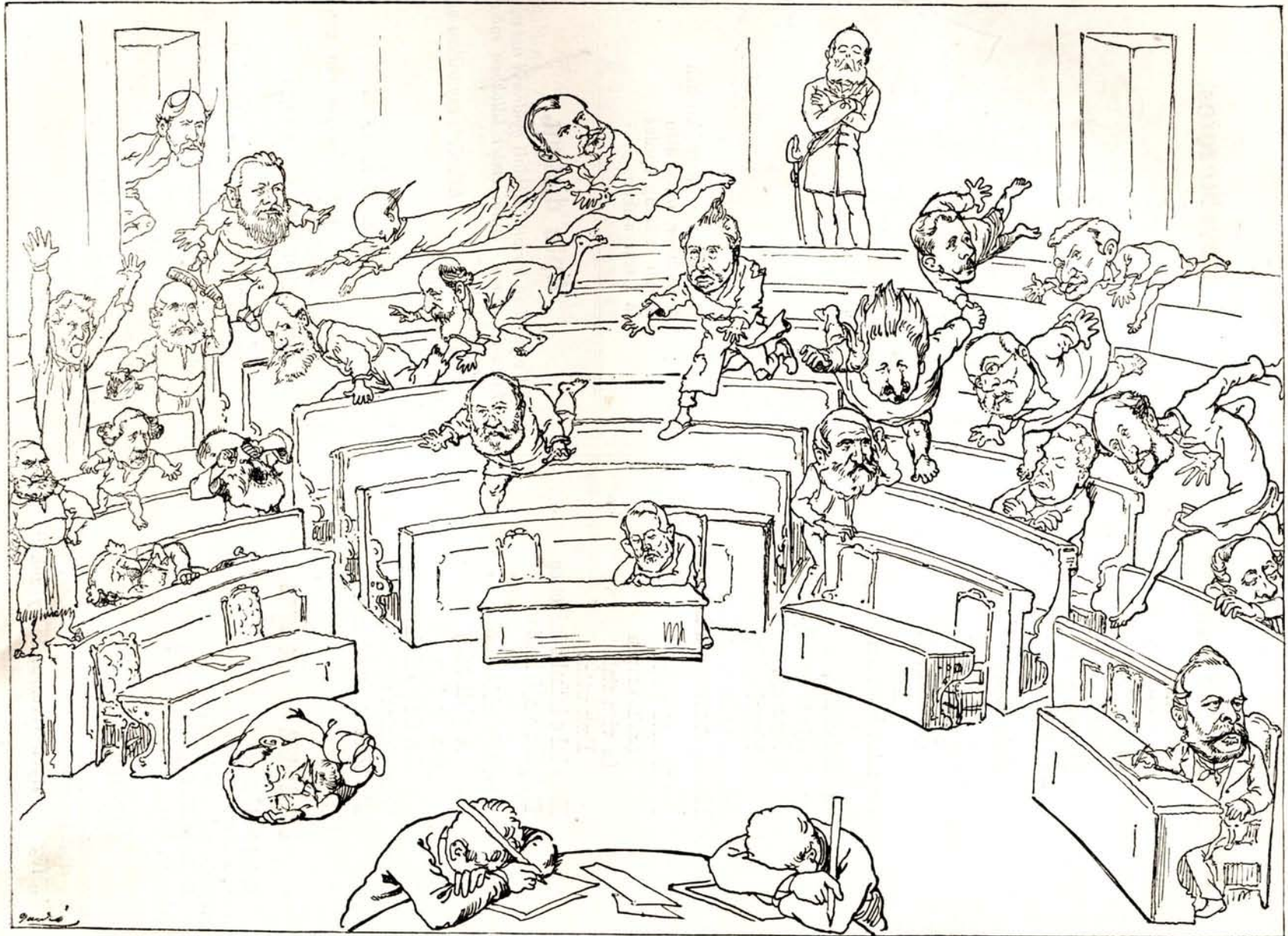
Fejes. Gazdagabbnak? — Nem; de minden esetre okosabbnak.

Jobboldali: Ugyan barátom, hát mért hagyatok már ti itt a szélső baloldalon a dikciót abba? Már csupa tiszapárti viszi a szót. Belefáradtatok?

Csanyági: Bele nem fáradtunk, hanem most már nagyon is bolondul megy a história; nekünk már kissé dérógálna!

ÉJJE LI ÜLÉS.

— Álomlátás a lehetőség köréből. —

„Szavazzunk!”

Parlamentáris poézis.

Összejöttek,
Tanakodtak;
Dühösködték,
Marakodtak;
A fölött volt pörölés:
Meddig tartson az ülés.

Hadargattak
Egyenkint és
Szavazgattak
Névszerint és
Délelőtt és délután
Meggzúnt lenni Pestbudán.

Sódaroztak,
Nyelveskedtek,
Szivaroztak,
Megrekedtek,
Mégsem tudta a gyűlés:
Meddig tartson az ülés?

A zöld asztal
Körül csupán
Az vigasztal
Ezek után:
Hogy bal s balbal mindketten
Elvégezik majd kedden.

Széjjelrebben
A párti csiny
Azon kedden
A mely „kicsiny“
És a „borjut megnyúzza“,
Bár bőrét le nem húzza.

Sophisma — de igaz.

Baloldali. Szörnyen terjed a corruptio az önök kormányja alatt. De van is ám látszata; ugyancsak gyarapszik ám a baloldal.

Jobboldali. Ergo: corruptio és baloldal egyaránt gyarapszik. Mi?

Megfordított Pyrrhus.

— Midőn Madarász József apostol Lónyayra ráolvasná ennek 1861-ben tartott országgyűlési beszédét. —

„Még egy ilyen vereség, és győzők!“

A következőes.

Még jöni fog, mert jöni kell
A Bachkor, mely után
Buzgó imádság epedez
Jó Lázár ajakán.

Apte dictum.

A vigadóban tartott baloldali gyűlésről azt mondja az „Ellenőr“, hogy „ennyi ember bálokban soha sem szokott együtt lenni.“

De bocsásson meg az „Ellenőr“, egy bálban mégis: a bolondok estélyén!

A házból.

— Beh vékony kappany-hangja van ennek a gömbölyű Deáky Lajosnak!

— Bár kappany lett volna az apja!

*

— Milyen hetykén beszél az a Csanády!

— Hja, az csak úgy lóhátrul beszél az ember fiával.

*

Lázár Ádám próbált beszélni, de az elnök megvonta tőle a szót.

— Mégis mondott valamit! jegyzi meg egy jobboldali.

— Ugyan mit?

— Csütörtököt.

Az országház karzatán.

- Már e csakugyan nagy skandalum!
- Micsoda?
- Az hogy nincsen skandalum.

A tudomány pólyában.

— Szörnyetudós dolog az akadémiából. —

Dr. Pólya József. Tekintetes akadémia! Hoszszadalmas buvárlatok és terhes gondolkodás útján szerzett fogalmimat óhajtanám nyilatkoztatni a föld teremtetéséről. E tárgyban, tek. akadémia, én boldog vagyok magamat ugyszólván uttörőnek tekinthetni, miután benne még senki sem dolgozott.

Dr. Szabó József. Figyelmeztetem a t. előadót, hogy Humboldt, Laplace, Lyell, Cotta, Buch és más híres emberek igenis foglalkoztak már e tárggyal és nagy munkákat is irtak róla.

Dr. Pólya (megzavarodva.) Ugy? Igazán? Oh, akkor bocsánatot kérek... E könyvek még nem jutottak kezeimbe, alkalmasint csak az imént jelentek meg...

Dr. Szabó. Nem a, már évtizedek előtt. Szerzőik egy része már meg is halt.

Dr. Pólya (nagy zavarban.) Hm, hm! az az én ármányos könyvárusom oly hanyag, hogy sohasem küldi el a fontos könyveket. (Homlokát törölve.) De engedelmet kérek, hogy előadásomat folytathassam. (Halljuk.) Én, tek. akadémia, a földet a platonizmus szüleményének tartom. (Derültség.)

Dr. Stoczek. Talán a platonismust méltóztatik érteni?

Dr. Pólya (gondolkozva.) Plato — platonismus. Persze hogy platonismus. (Stoczekhez.) Nem, kérem; a platonismust értem, t. i. a vulkánikus erőket.

Dr. Szabó. Épen azért plutonikus! Mert hát Pluto az alvilág istene volt.

Dr. Pólya. Ahá, biz igaz a! Nini, és én mindig, ha azt láttam a könyvekben, hogy „plutonikus,” ezt sajtóhibának tartottam és platonikusnak olvastam. No de se baj, errare humanum! A földnek tehát két lengyele van. (Fölkiáltások; mije?) Két lengyele, kérem!

Vámbery. Az lehetetlen, mert én ismerem Afghansztant és Beludszisztant és tudom, hogy Lengyelországban több van két lengyelnél. Én a lengyelek számát 15 millióra tenném.

Dr. Pólya. Ez nagy csalódás, uram. Különben én nem akarok ám disputálni; meglehet, hogy Lengyelországban 15 millió lengyel van, de a földön csak két lengyel van.

Több hang. Ez nem igaz!

Más hangok. Tiltakozunk az ellen, hogy e tudományos testület ka'hedráján ily éretlenségek produkáltassanak!

Dr. Pólya (megijedve.) Bocsánat, tek. akadémia, de hiszen... az a nézet tulajdonkép nem is... nem is a saját nézetem, hanem másé. Én csak egy híres német tudós nézetét akartam citálni, a Vogtét, ki azt mondja, hogy: „Di erde hatt czváj Póle.”

Hunfalvy. Szent isten! Hát az „két lengyel?”

Dr. Pólya (nem értve a dolgot.) Nem az? Hát „Póle” nem „lengyel”? Én, kérem, kikeresem egy t. tagtársam szótárából, és abban ugy volt, hogy „Póle” = lengyel.

Ballagi. A t. tagtárs az én szótáramra látszik czélozni, de ő csalódott, mert itt nem „Pole,” hanem „Pol” forog fönn, a mi annyit tesz mint „sark.”

Dr. Pólya (kihuz zsebéből egy szótárt és keresgél benne.) Megbocsát, t. kollega, de ugy hiszem, ön csalódik. Itt van a szótár, itt van a „sark” szó, és a szótár azt mondja, hogy németül: „Absatz.” (Viharos derültség.) Sőt ha még ezt sem hiszi, megcsinálhatjuk az ellenpróbát. (Nagy biztossággal.) Kikeresem a német-magyar részben viszont az „Absatz” szót. (Keresgél.) Itt van la! „Absatz”... (habozva) Absatz... ni ni, mi ez? (Halljuk! halljuk!) Itt az áll hogy „Absatz” = kelet. (Dübörgő kacaj.) Kérem, nem én vagyok itt a hibás, hanem Ballagi t. tagtársunk. Micsoda inconsequentia ez, hogy az egyik lapon sark = Absatz, a másikon pedig Absatz = kelet? (Neki bátorodva.) Azért is még egy ellenpróbát! Kikeresem a magyar-német részben a „kelet” szót. (Keresgél.) Megvan, „Kelet”... (elhűlve) már most csakugyan nem értem a dolgot! (Halljuk! Halljuk!) Itt meg az áll, hogy „kelet” = „Osten.”

Dr. Petzval (nevetve.) Eszerint tehát Lengyel végre is annyi mint Osten. Mert lengyel = Pol, Pol = sark, sark = Absatz, Absatz = kelet, kelet pedig = Osten. (Általános és huzamos derültség.)

Dr. Pólya. Tek. akadémia! Én az exact tudomány embere vagyok. De ha a lelkiismeretes és önfeláldozó buvár ily módon vezetetik félre könnyelmű lexicographusok által, ugy a tudomány ismét bölcsejébe fog visszatérni.

Egy hang. Sőt pólyájába.

„A haza érdekében!”

Pesten.

— Déli 12 óraker. —

Almási (folytatva) . . . mert igenis értjük a kormány azon ármányos fogását, hogy éjjeli ülések által akarja az ellenzéknek lélekben vasgyuró bár, de testben hitvány, satnya tagjait megrontani. A mi testünk szintén a szent-séges szent honyházáé, melynek boldogítására kötelességünk egészségünkről gondoskodni. Evégett husz tagtól támogatott indítványt vágok a tisztelt ház fejéhez: melynél fogva hivassék egybe orvosokból szakértő bizottság, mely alapos vizsgálat után odanyilatkozzék, hogy a képviselők legtöbbszörének gyöngéd testalkata nem bírja meg az éjszakai ülést. (Erőlenül a buffetbe tántorog.)

Londonban.

— Éjféli utáni két óra. —

Mr. Somebody. Bár 82 éves aggastyán vagyok és egészségem meg van rendülve: katonának tekintem magam, ki hazája érdekében, az idő és évszak válogatása nélkül, mindig résen fog állani. Salus reipublicae suprema lex.

A baloldal országos értekezlete.

— Az asztalon. —

G—*czy.* Mélyen tisztelt pártértekezlet! Üdvözlöm önökben a haza értelmiségét! (*Éljen Kossuth!*) A haza szebb jövőjét mérséklettel s törvényes eszközökkel elérni óhajtó magyar nemzet díszét! (*Zsivio Miletics! Szetre ászke krumplincz Sándulu Mocsonyiulu!*) Az országgyűlési ellenzék vezérférfiai (*Éljen Körmenygi! Éjjön Csanyágyi!*) magukra nagy felelősséggel járó szerepet vállaltak. Kérjük Önök gyámolítását. (*Fifat der Kidzi! Ellen der Jokkái!*) Mert igazán önök a szabadság fákllyavivői!

— Az asztal mögött. —

Az országos balpárt (*néhány nem fákllyavivő, de értelmes tagja: interpellálja Tisztát, hogy hát hol is van az az értekezlet? Mert ők nem csupán azért jöttek föl Ungból-Beregéből, hogy éljent kiabáljanak.*)

T—a K. Hisz önök ugyanis ösmerik programmunkat, melynek alapján összegyűltek. Ha pedig nem ösmerik, úgy kár volt feljönniök.

Egy balpárti (*szomszédjához.*) Hm! Eszembe jut a jóllakott barát prédikációja: „Vagy tudjátok kentek a mit mondani akarok, vagy nem. Ha tudjátok kentek, úgy nincs miért elmondjam. Ha nem tudják, úgy hiában mondanám el, úgy sem értenétek, mert szamarok vagytok, amen!”

„Ki fog hát meggyógyítani minket?”

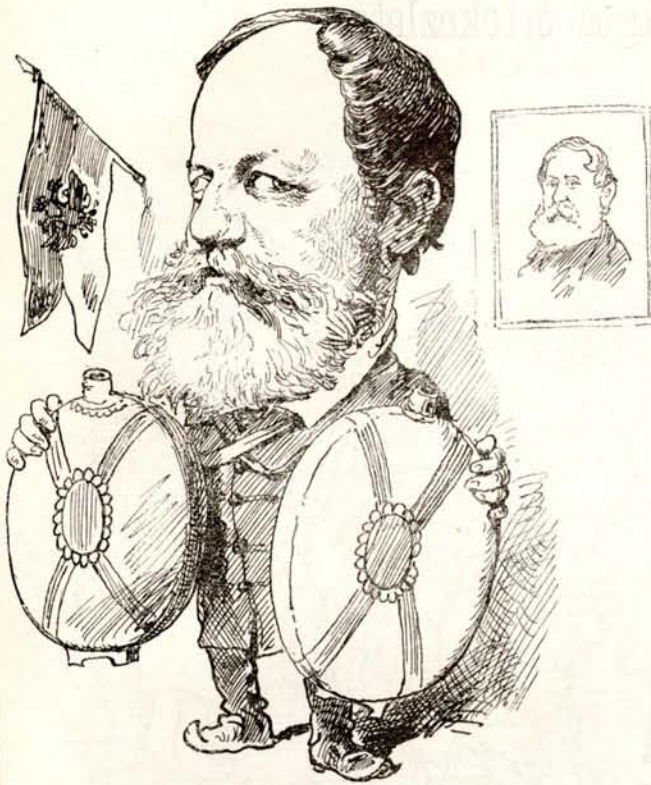
Ezen szorongó kérdéssel fordul Togyitityityáti ur a „Gyorsposta” márcz. 13-iki számában a végzethez. A tiszt. kérdező ur megnyugtatóására azonnal késznek nyilatkozom az implorált orvosi segílyt megadni neki.

Dr. Szabó Alajos.

Építkezés.

Az alsó ház bomlása és a felső ház düledékenysége sarkalatos újítást tesznek szükségessé. Ajánlkozom rá.

Pr. Ogressus.
romboló építész és ismeretes szabad kőműves.

Jókai Mór vagyok én
Lóvá tesztek sokat én
Két kulacsos vagyok én
Hejh! csak úgy éldegélek én!

!! Könyvhirdetés !!

Országgyűlési olvasmányok.

Tekintve azon körülményt, hogy a ház a jelenleg folyó tárgyalások alatt bőven nyer időt az olvasásra: ezen, a hazai művelődésre oly kiválólag alkalmas időpontot megragadjuk, hogy a tiszt. képviselőknek célszerű olvasmányokkal s tüzetesen a fenforgó vitákkal szoros kapcsolatban lévő szakművekkel gazdagon ellátott könyvtárainkat figyelmükbe ajánljuk.

I.

Államtudományok:

Cerisette, regény 3 köt. *Paul de Kock*.
La vie du chevalier Faublas, 4 köt.
Das Hexenbründl am Wienerberg, tanulmányok
jog-bölcséleti népies regény 10 köt.

Marguerite Bellanger, polit. honléányi életrajz
Páris közel multjából.
Mr. Botte, *Pigault Lebrun*.
Casanova emlékiratai.

II.

Statisztika és nemzetgazdaság:

A kilenczet kölykedzett himoroszlán. Politikai regény 4 köt. *Jókai Mór*.
A hol a józanész végződik. Reg. 3 köt. *P. Szathmáry Károly*.
A halva született nagypapa. Texas képviselő-választási mozgalmaiból. 8 köt.
Rabagas. Madarász jellemrajza. 5 fősoros színmű, *Sardou V.*
Agyermek-szaporításról. Pálya-koszorúzott szakmű.
La vie des lorettes.
Leitfaden, kurzer, des edlen *Nasivasi*. Von Prof. *Lazar Urosevits*.
The farble, or the hungarian national colorist, by *Mr. Mac. Mohachy, Esqu.*
El Chutora, per *Sgnor Alejandro Chigui*, debutados hungaro.
La Pelpa, etuda sopr' il tabago. Per lo celeberrimo pelpatore nazionale *Estano Patajucci*.
„*Die Fuchtel*,” *Hugo Király* hetilapja.
„*L' Iliade finie*,” *Ugyanaz*.
„*Nem kell Ráday!*” *Irla Csernátoni Lajos*.

III.

Humorisztikumok:

„*A Parlamenti méltóságról*.” Tanulmány. *Kortés Marczsi*.
Jókai. Összegyűjtött vezércikkek 5 köt.
Dobsa. Válogatott országgyűlési szónoklatok 10 kötetben.
„*Magyar Ujság*.” Szerk. *Helhonfi Náczió*.
„*Hon*.” Nagy politikai napilap. Szerk. *Gyerkőczy Pajzán*.
„*Borsszem Jankó*.” Évnyeg. 1 frt 50 kr.
Aigner, Tettey sat.

Spitzig lozig. No, herr von Beliczoy — micsinál maj a sok megmaradt főklával, a mi nem égte a baloldeli önepilen?

Beliczay. Hát haza viszik az atyafiak.

Spitzig lozig. Nem félem mogamat tüle, hoid othon jójtogatni fogják vele. Ara bizon nem olkolmos. Hanem adom ed jó tanácsot.

Beliczay. No?

Spitzig lozig. Aranzsirozzák vele ed naid — temetési önepilt, entreprise de Tisza funèbre.

Simonyi Ernő verbungos nótája a balközéphez.

Nossza hozzám, ide mellém egy szóra!
Vagy ha tán jobb néven veszed: száz szóra,
Azt se bánom, ha ezer lesz belőle
De még ez is, ha úgy tetszik, pengőbe.

Nossza állj ki, beszélj immár, ha mondom,
Ne légy olyan akaratos galambom!
Eszem azt a képmutató lelkedet
Ugy is tudom, hogy e vásárt szereted!

Nem tettem én három évben egyebet,
Csak beszéltem, és beszélek mig lehet.
Nem vagyunk mi itt e házban fölösen,
Beszéljük hát agyon őket közösen.

Napiparancs.

— Hiven a természet után. —

Meghagyatik X. Y. képviselő urnak és párthivőknek, miszerint a rendes vitának hazafias megakasztása végett a holnapi (datum) országos ülésen **1 órát s 16 percet tartozik szónokolni a muharmag körüli tapasztalásairól és a vadzab kártékony befolyásáról a termő talajra, vonatkozással a benyújtott választási, főváros rendezési, csatornázási s egyéb sürgős törvényjavaslatokra, ellenkező esetben depártációra íteltetvén.**

Kelt stb.

I. Tisza Kálmán m. p.

Madarász József m. p.

Ghiczy Kálmán szótárába

azon skalombul, hogy a fölösleges supfluumot használná.

Philanthropicus humanitás,
Nyilvános publicatio,
Névtelen anonymus,
Édes dolcefarniente,
Fölösleges abundancia,
Szószaporító pleonasmus stb.

Ki hogy ejti a „kormány“-t?

— A „H. Krónika“ skálájának jobbitott és bővített kiadása —

Bobory. A ko-o-o-ormá-á-á-ány . . .
Patay. A korrmány . . .
Csiky. A kaórmány . . .
Csanyágyi. A kauaurmány . . .
Huszáv Imve. A kovmány . . .
Győrfi. A kormány . . .
Horn Ede. A kúrmány . . .
Németh Berezi. A kórság . . .

Talpra balog hí a Tisza,
Itt az idő, most vagy soha!
Lóháton-é avagy gyalog:
Ez a kérdés, választatok!
Tizenkét bihari pontra esküszünk:
Hogy mi Tisza mamelukjai leszünk!

Tekintetes Degré Alajos országos képviselő urnak

Pesten.

Midőn a képviselőház keddi ülésében ön a más ruhába öltözött Bachhuszárokról oly megvetőleg nyilatkozott, kit értett ön?

Nyilatkozataid elvárva tisztelettel vagyok

barátja és párthive

Lázár Ádám m. k.
szélsőbaloldali exbachhuszár.

Lipcséből

az ott észlelt gyakori földrengések alkalmából a következő eredeti távirat ment Berlinbe: „Mir sind Sie drotz des Erdpäbens und der ferchterlichen Stäszenoch nichtkanz in Breiszen reingefallen.“

Nyilatkozat.

Azon hír, mintha birtokaimat eladván Oroszországba költözködném, alaptalan. Én csak fáimat vágattam ki az erdőmben. Annyit azonban még meghagytam, hogy azokra a t. cz. magyar nemzet magát felkötheti. Oroszországba való kivándorlásomat pedig nagy luxusnak tartanám e perczen, midőn ez a Magyarország megint kezd nekem tetszeni — de nagyon.

Dobrezsánuszky Dolfi.

A baloldali országos gyűlésen.

*Hull az „éljen“ karikára
Kossuth Lajos kalapjára.
Valamennyi esik rája
Haj, mind nékem volt a szánva!*

Tisza Kálmán.

*

*A Tisza, a Tisza de zavaros,
A Ghyczy, a Ghyczy de haragos.
Azért busul Ghyczy Tisza —
Bihari pontoknak levit iszsa.*

B. J.

Ártatlan beszélgetés.

Kurta. Milyen fogás az Jókaitól a királyt behurcolni a czikkeibe.

Fejes. Fogásnak fogás, csakhogy balfogás.

CSODABOGÁR.

— Levél a borjúhoz. —

Tisztelt Szerkesztő ur

Sokat fáradoztam és sok embereknél voltam hogy Kossuth Lajos nagy hazánk Fijának élete leírását hozassanak mert szerettem volna el nyerni azon ígéretet de hiába nem kaphattam elő fizetőket, mert a pótlék-adatul nem lehet oljanokra költeni mert már most is erő hatalommal akarja a direktio az akszit be hajtani pedig ez már nagyon elenkezik az alkotmánnyal az az egyis a mejik-meg ígérte el marat és tsak magam teszem bele a két uj forintot és egy kis mondásom is van a meljek roszszúl tsaptak a fülembé Madarász Josef Tisztelt képviselő ur elen hogy el akarják oltani a mi a deják párthol nem ál no nem tudom nem valami deák párt eresztete é ki a száján ezt a szot tehát én kötelességemnek tartom ezt tudatni mint elv pártoloja

Ezennel maradok főn említet Uraknak
hű pártolójuk

Sz. S.
volt honvéd m k
1868 aprilis 5-dik

Költ Cegléden

VIDÉKI TROMBITA.

Tisztölt Borsszem jankó Ur!

Alázatos kérésel járulok bölts tanácscsáér kegyes színe elejbe. Hozánk is el-gyütt a hire a Lapbul, hogy az ország Gyűlésébenn nagy légyen a zene-bona, és az Bal-párti urak igen föl vagnak háborodva, mivelhogy az kórmány 60000 tsekélj adót füzető polgárnak el akarja venni a voksát, a mi dukál. A mi tsak azér vagon, hogy megint övé legyen a töb-ség. — Meg-tisztölöm érdemes uram — én az én együgyü eszimmel nem birok át-látnyi az Bal-párti nagy urak szítáján, de azt tudom az Asszonytul, hogy két tejes kötsögjébül az nagyobbikban, ha több a föle, de több ám az allya is. Így hát az hatvan-ezer szegény népbül is tsak több esnék az kormányra a ki töb-ségbe van, ha tsak az Balpárti Urak köcsögje körül valami hiba nints.

De hogy az dologra térjek — igen bötsülöm az Balpárti urakot, hogy a szegénynek jussát nem hagyják, és tetik is nékem az Politikájuk, hogy nem hagyják szóhoz gyünni az Mamelukokat, bártsak ez-elött két holnappal tuttam volna a módját, mikor az helbéli Mamelukok miatt kimarattam az Bi-róságbul.

Azomba egygy dolog mégis nagy szeget üt az felyembe. — Mert ha ilyen könnyü szerrel meglehet gátolni azt a mit az Töbség akar, mégis tsak különös, hogy 67-ben mikor az nyakunkba sózták az Kvótát és az Haza egészlen el-adódott, az harminez millijó évi tenger pénzt, és tizenöt milijó Magyar haza-fijának sorsát és az egész Haza el-adását, nem tartottak annyi fáradságra érdemesnek Balpárti uraimék, mint az Hatvan-ezer választó voksát. A kit ugyan nem tudom ki olvasott meg.

Mit taresak már most tehát az Bal-párt felül? — Ezér fojamodom bölés tanácscsáér. Inkabb tessék megkérdeznyi az Csiki és Pataji Nsgos uraimékat, azok már csak higgatt okos urak, s mivel minden Vesárnap ki tetik annyi az poltréjukat, ugy látom jó barácscságban tetik velük lennyi

Maradok tisztölettel Kelt Piripótsón

Lelkes Márton
saját kezem írása.

A szerkesztőpostája.

Régi jó emberünknek. Köszönettel vettük. — Fehérvár, L. M. Folytassa. — F. P. M. Nem elég éles. — U. L. Mit gondol!? — Mózes és Fáraó. Talán mas alakban. — Pápa, y. k. — „Add meg magad.“ Ebben a paprikás időben nagyon is szelid. — Család. Mint rendesen, ebből is használunk. — Honleány. Ábrándos ömledezéseket satyr. lapba!?

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

(kétsas-utca 24. sz.)